Constantinus.
Ghent 19. Aug.
XB.

425
7
344

λ κάδισε κωνσαντίνε,

Τὴν ἀπιστολήν σε λ τὴν ἑλληνικωτάτην καὶ μαλα θαυμασὴν θαμβαλέος λ καὶ, μικεσ, ἀλυπήτεις - ἐδεξάμην, μυρίων λὴ τ λ αἰδεσίας τ ἑμῆς δὲ τούτων τὴν, ὅτε εἰς λ κλιτικὴν ἀλλὰ τῆς ἀναγνώσεως, ἑλληνικῆς εἰδὼς, περὶ τ λ γεγραφὼς ὅτε καθ' ὑπνον ἐνόησεν. λομίξομαι λε ταύτην τὴν αἰτίαν μοι ἐν χώρᾳ δόξης ἐκ ἐλαχίστης. καὶ γὰρ ὁποσοσλήπτος γέροντας, ἐκ ταύτ μαθητῶν με εἰ, ἐς ὅτ' ἐμὲ ἐγὼ καὶ ἀξιδαεὶς ἐπεὶ ἐμαυτὸν ὀνοφιτμένος ἀπαδάνομαι, ἰάδι με μεγάλην τινα ἴλε ἀξ ἐνδοκιμ μὴν μοι ἵνα πολλάκις ἀποδίδοις, παμπόλλας μὲ καὶ ποικίλων ἰδιωμάτων χαίρειν εὐαγγέλιον. καὶ ἐξ ὅτ' ἐξ ὅτου, φίλτατον χάρᾳ. Ἀπὸ τ παρεμβολῆς Ἐκ Ἀμγόσε.
τ ἐν Ἀσπρέλ. τῇ 18. τὸ μεινὸς Δεκ ciɔ ɔ xliii.

ὁ σε πολὺ μᾶλλον ἐπὶ
τεαυτὸν φιλῶν πάλιν,
κωνσαντῖνος ὑγένιος.